I. évf. Kis-Czell, 1897. december 5. 13. szám.

Kemenesaljai Lapok.

TÁRSADALMI, KOZMŰVELODÉSI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSÉG: Sárvár Fő utcza Gayer ház 35. szám alatt. KIADÓHIVATAL: Kis-Czell sághi utcza 69. szám alatt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos Merel Gracza György.

ELŐFIZETÉSI ÁR: Egy évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr. negyedévre 1 frt 25 kr. Hirdetéseket és Nyilttéri közleményeket felvesz a kiadóhivatal.

Gazdaszövetkezés.

(Sz.) Sok helyütt nem volt termés és bizony ezt megsinyli a gazda; sok helyütt oly kevés volt, hogy azt nem volt érdemes learatni, mert többe került volna a munka, mint a mennyit ért a [illegible]alász. Sok helyütt, ha kevés volt [illegible] mégis volt legalább annyi, hogy a felesegazott gabonaárak mellett megfelelt egy sovány esztendőnek. De azért panasz, baj: volt mindenütt.

Ez év termése, ez év aratása általában véve (valljuk meg az igazat és ne a tőzsde játékait vegyük alapul) szomoru. Egy két hitbizomány most is eladott nagy nyereségre néhány száz waggon buzát, de tekintsük az egyszerű gazdaközönséget. Nézzük csak, mit hozott a kisbirtokosoknak s az egyszerű földbirtokosoknak ez az esztendő.

Buza, rozs: az kevés: csak az áraik jók. Már most például termett egy szegény földmivesnek 20 métermázsa buzája, míg a mult évben termett 30. Talán nem járt rosszul? talán az ár magassága pótolja a mennyiség hiányát? Oh nem! Mert a mult évben a 30 métermázsa buzából 10 métermázsát eladhatott és azért 6 forintjával hatvan frtot kapott. 20 métermázsát megtartott, meg kellett tartania magának és csa[illegible] kenyérre, földjének vetőmagra. Az idén [illegible] eladhat el semmit, mert a 20 métermázsa mo[illegible] ször kevés a szegény gazdának az idén termett buzája és még venni kell hozzá. Már most kérdjük, mit ér a magas gabonaár, ha a szegény földmivesnek nincsen gabonája?

De hiszen a kisbirtokosoknak a jó áralakulásból egyáltalában nincsen hasznuk. Ezek rendszerint felesleges gabonájukat már akkor eladták, mikor a szemek még a kalaszaikban voltak s mikor a buza ára még alig hagyta el a nyolcz forintot. Az idei áralakulásból, ismételjük, csak a nagybirtokosoknak volt haszna; ezeknek, ha volt termésük a mennyiségi kicsinységet kipótolja az ár nagysága.

Mondjuk meg tehát nyiltan, hogy ez év nehéz esztendő a sok kis gazdára. De ezért kevés évnek van annyi tanulsága, mint ennek az esztendőnek: felszinre dobott ismét olyan kérdéseket, melyek a felszinen voltak már máskor is, de nem oldodtak meg, s talán most meg fogják oldani.

A kis gazdák el vannak adósodva. [illegible] esaládja eltartását, kevés munkasaját napszámját nem takarékpénztári kölcsönből fedezné. Igy gondolkodott: majd jön a jó termés, értékesitem buzámat, árpámat, kukoriczámat — és fizetem a váltóimat. De hát a termés nem ütött be, s ő nem fizetheti a váltóját, sőt a jövő évi gazdálkodására uj kölcsönt kell kérnie. Már most, ha a jövő év gazdálkodása nem sikerül, — kész a tönk, beütött a pusztulás, vagy, ha sikerül is a legközelebbi év, az egész adósság egyszerre ez év eredményéből nem törleszthő s ismét a következő évre hagyatik a ki nem fizetett rész: már most, ha nem sikerül ez az év, ujra baja van a kis gazdának.

TÁRCZA.

SZERETLEK!...

Szeretlek! — mint a fölfelé törő fa
A levelének szint adó napot.
Szeretlek, mint a mennynek tiszta boltját
A rajta csüngő, égő csillagok.
Szeretlek, mint a rét ölén kanyargó
Patak az első parti ibolyát.
Mit hullámozni kezdő kebelének
A fiatal tavasz jutalmul ád!

Szeretsz-e? kérdem a mély éjszakától
S rejtelmes csendje, hajh, választ nem.
Szeretsz-e? kérdem a nagy rengetegtől,
De minden ága mást-mást bólogat.
Szeretsz-e? óh, ez egy szóért letépem,
Ha kell: száz erdő minden levelét,
S csak az utolsó mondja az igent ki,
Cserébe egy világért ez elég!

Szdony.

MUSZKA VILÁG.

A helybeli kaszinó elnöke hagytudományu és világlátott férfiu volt. Megvett egy szép kőházat a Templom utcz[illegible] pompás fekvésű szőllőt a Csoronika dűlőben, [illegible]ztán letelepedett köztünk. Gazdag ember, azt láttok mindjárt az első napokban; hogy [illegible] szerette a gazdagságát, mit csinalt azelőtt, hogyan érett meg a közszereplésre és a kaszinó elnökségére, arról senki se tudott részleteket.

De nem is nagyon firtattuk. Ha egy [illegible]ag özvegyasszony telepszik le a városban, mindenki egyszerre elkezdi feszegetni a multját és mindenféle regényes történetet kezdünk kigondolni róla. A férfinak a multja sohase érdekes; annak csak a jelenével állunk szóba, főleg ha az a jelen gazdag vacsorákkal, sikerült tarokk parthiekkal, emelkedett hangulatu délelőtti konyakozással van füszerezve.

A kaszinói elnökségre már ez is elég kvalifikáczió volt. Hanem az osztatlan bizalmat más szerezte meg számára: a nagy világlátottsága.

Micsoda történeteket tudott elbeszélni ez az ember az utazásairól! Nyugodt lélekkel mondhatom, hogy nem volt Nyugat-Európában város, és nem volt Zanzibárban falu, a mit töviről-hegyire ne ismert volna.

A hosszu téli estéken varosunkban délután háromkor kezdődnek a téli estek és hajnali egy óráig tartanak. Köréje gyültünk mindnyájan, s ő a szemeit lehunyva, csodálatos folyékonysággal, mintha csak a leckéjét mondana fel, beszélt az utazásairól.

Egyik nap Tiflet volt a napirenden, másnap Párizs, harmadnap Chicago. Bámulatba mindegyik helyen [illegible] mi kalandja, és mindenütt bámultak utána.

Nem szerette, ha mi vetettük fel a kérdést, és haragba jött, ha azt kértük:

— Ma ne a Nilus deltájáról beszéljen, Imre bácsi, hanem például a Norvég fjordokról.

A kérésünket sohase teljesitette. mindennap arról diskurált, amit maga elé tűzött, s csak három-négy nap multa került sor a norvég fjordokra.

Ez a különczkődés föl is tűnt nekünk. Elvégre ilyen nagy utazótól nem lehet kivánni, hogy feltoluló emlékeit egy ki[illegible] kaszinói hallgatóság szeszélye szerint sorakoztassa.

Vajjon mi volt ez az ember? Utazó kereskedő, aki az üzlete érdekében bolyongta be a világot, vagy dusgazdag különcz, akinek maga szórakoztatására ment országról-országra?

Ezt a kérdést kell előbb tisztába hozni, — mondotta a főispán, — s csak aztán beszéljünk a képviselőjelöltségéről. Ha üzleti szempontból utazott, akkor a jövő választásnál még a kaszinói elnökségtől is kibuktatjuk; ha passzióból, akkor egyhangu mandátummal küldjük fel az országházba.

Imre bácsi maga ugy nyilatkozott, hogy a nyugtalan vére, és a tudomány szomjas lelke hajtotta országról-országra. Ilyen telétrenélő okok alapján egyhangulag elhatároztuk, hogy a [illegible] mandátumot képviselőnek az igazságügyminister

Ezen segiteni kell; nem nézhetjük tehetetlenül a kis gazdák tönkrejutását! De hát mit lehetne tenni?

Egyetlen mentsvárnak látjuk: a kis gazdákat vidékenkint, járásonkint szövetkezetekké tömöriteni és, hogy czéljuknak megfeleljenek, pénzzel is ellátni az államnak az ilyen szövetkezeteket. A kis gazda első szükséglete: a legolcsóbb hitel. Olyan hitelt kell adni a gazdának, mely alig-alig kerül kamatjába, melyért nem tábláztatják be házát, földjét (a mi ujra csak pénzbe kerülne), s a mely kölcsönt ugy lehessen törleszteni, ahogy a gazda birja s a mely kölcsönt amortizálni lehessen, ha nem volt termés és a gazda nem birja. Ha az állam e kérdés megoldására forditaná figyelmét és azt pénzzel is elősegitené, bár pénze biztositva lenne, sokat üyerne az állam más téren, és pedig az adók befolyásánál. Most a kis gazdák tönkre mennek százával s akkor nem fizethetik adójukat; ha meg tudnak élni, megfelelnek az állam iránti kötelezettségüknek is.

Ne szaporitsuk a földönfutók, a proletárok, a nyomorultak számát, ne engedjük a kis gazdák pusztulását; ne vonjuk el a kis földjétől a földmivest, mert hiszünj az honszeretet, ha nem az hogy ragaszkodjunk a röghöz, mely nekünk kenyeret ad!? Tanuljunk az idei esztendőből, ez évnek a kis gazdákra nézve megdöbbentő tanulságaiból s végre valahára annyi vajudás, kisérletezés s mégis csak annyi nem-törődömség után alkossuk meg a gazdáknak vidékek szerint a szövetkezeteket. E tekintetben járjon elül a kezdeményezés terén a kormány és a gazdasági egyesületek, melyek nem lehetnek tisztán arra hivatva hogy csak a nagy gazdák érdekeit szolgálják. Ha az egész magyar gazdaközönség érdekeit az Országos Magyar Gazdasági Egyesület és a megyei gazdasági egyesületek kellőkép szolgálni nem akarják: nem teljesitik hivatásukat és hazafiatlanságot követnek el. De hogy erre képesek: azt hinni nem akarjuk, s igy reméljük, hogy végre virrad már-már a kisgazdákra is a jobb idők hajnala. Hiszen elég sokáig tartott a megpróbáltatás!

KÖZGAZDASÁG.

***) Az állatbiztositás Bajorországban.**

Bajorország nagy gondot forditván állattenyésztésére, különösen az anyag nemesitésére, állatállományának száma (a juhok kivételével) és átlagos értéke tetemesen gyarapszik.

Az 1892. évi állatszámlálás:

369,000 drb lovat becsértéke 189 millió márka. 3.338,000 drb szarvasmarhát becsérték 666 millió márka. 968,000 drb juhot becsértéke 15 millió márka. 268,000 drb kecskét becsértéke 3.8 millió márka, 1.359,000 drb sertést becsértéke 21 millió márka talált Bajorországban.

Ha tekintbe vesszük, hogy a gazdasági üzemek száma akkor 664,000 volt, s ebből 157,000 egy hektáron aluli birtokra esett, a hol kevés helyen tartanak állatot, belátjuk, mily fontos számot tevő része az állattállomány értéke a gazdaságban fekvő tőkének. Egy-egy gazdasági üzemre ugyanis átlag 1350, illetőleg 1800 márka élő leltári érték esik.

Ily érték megóvása tehát igen fontos az egyes gazdasági existenczián fenntartására nézve.

Az állatbiztositásra a gazdaközönségnek nem volt más alkalmatossága, mint a községi szövetkezetek, melyek e czélra legalkalmasabbak is, csakhogy kivételes rossz években — a milyen pl. Németországban az 1893/4. év volt — a tömeges károk miatt vagy fizetésre képtelenné válik, vagy tulságos sok dijat vet ki tagjaira.

Ezen van hivatva segiteni a „Bajor Országos Állatbiztositó Intézet", mely az 1896. évi május hó 11-én kelt törvény alapján 1896 november hó 1-én kezdte meg működését, igy tehát egy évre működik.

Az orsz. állatbiztositó intézet az állami tüzkárbiztositó kamara kezelése alatt áll, s ezért minden 100 márka biztositott érték után évi 2 pfennig kezelési dijat fizet, a mi rendkivüli olcsó.

Az országos állatbiztozitó intézet voltaképen csak az egyes községi biztositó szövetkezetek viszontbiztositására szolgál, akképen, hogy a kárpótló összegek felét a községi szövetkezet, felét az országos intézet fedözi, de a kártérités egész összegét az országos intézet legott a káreset bejelentése után az állampénztárral kifizetteti, hogy a kárvalott gazda ne legyen kénytelen kölcsön-marhát beállitani, vagy eladósodni. Kárpótlás: elhullott állatért a biztositott érték 70%-a: a kényszerből levágott állatért 80%.

Az országos intézet a következő forrásokból fedezi költségeit: az államtól alapitásakor kapott 500,000 márka kamataiból;

törvénnyel biztositott évi 40,000 márka állami adományból;

*) Ezen közérdekü czikket a földmivelési érte sitőből vettük át. Szerkesztő.

---

egy közjegyzői irodát helyezett kiállitásba Wolf Imrének ajánljuk fel.

Hogy fog bámulni az országház, ha Wolf Imre, az egyesült ellenzék tekintélyes tagja előáll tapasztalataival! Tisza Kálmán beszél a folyosóról, Szilágyi kiejti a kezéből a csöngettyűt, ugy figyel, a miniszterek körülállják a szónokot, s a karzat lélekzetét visszafojtva lesi a szót Wolf Imre ajkairól.

Igy is történt volna. Bizonyosan igy történt volna. De egy kellemetlen inczidens jött közbe.

Valamelyikünk egy szerencsétlen délutánon azt a kivánságot merte megkoczkáztatni:

— Hát Muszka országban járt-e valaha Imre bácsi? Arról még sohasem beszélt.

— Hogyne jártam volna, — mondta a szónok elnöke hangosan. Mindenütt jártam, arról beszélek, amiről nekem tetszik: várj ... Muszka országoddal.

Ő elkezdett a chinai népéletről beszélni.

Egy nappal később Wolf eleget tett kérésünknek és a muszkákról kezdett beszélni, még pedig oly gyönyörüen hogy valósággal szemünk elé hozott bennünket. Mennyi élénk megfigyelés, találó megjegyzés, bölcs mondás! Lelkesülten ellenőztük meg, a mandátum biztositva volt. A főispán is annyira el volt ragadtatva, hogy maga is kedvet kapott egy Oroszországi utra. „Még ma hozzáfogok a tanulmányozásához" — mondá. Bement hát Spitzerhez, a könyvkereskedőhöz, s megkérdezte, van-e valami jó könyve Oroszországról?

Van, méltóságos uram, éppen mostanában érkezett. A pesti lapok nagyon dicsérik. A Wolf nagyságos ur vett is már belőle egy példányt.

Kezünkbe vettük a csinos kiállitásu könyvet Falk Zsigmond dr. irta, a czime Oroszország. A főispán rögtön kifizette, s még ott a boltban elkezdte olvasni. A második lapnál bámulva kiáltott fel:

— Gyertek ide, nézzétek. Hiszen ez szóról szóról ugyanaz, mint amit Imre elmondott nekünk!

Tovább lapozgattuk a könyvet: végtelvégig, ugyanaz a sorrend, ugyanázok a találó megjegyzések.

Egyszerre tisztán láttunk mindent. Hát innen van a Wolf Imre nagy világlátottsági. Összevarázsolja a könyveket, betanulja, aztán fölmondja, mint valami leczkét. Azért nem beszélt soha arról, amire kértük; előbb meg kellett tanulnia.

Falk Zsigmond kitünő könyvét megismertette velünk Wolf Imre; ezzel az egy köszönöttel tartozunk neki; de amannak sikereit nem vagyunk hajlandóak neki érdemül felróni, s ezért tudtára adtuk, hogy a mandátumból nem lesz semmi, a kászinói elnökségről is czélszerü lesz lemondani.

Wolf Imre a bukást nem akarja közöttünk elviselni; ennélfogva eladó a szép kőház a Templom utczában és a pompás fekvésü szőlő a Csoronika dülőben.

SZEGHY ÁKOS.

Anna szerelme.

Szép nyári estén kies erdőcskében vagyunk, — minden oly szép, oly ünnepélyes. A levegő hüsében harmat gyöngyök csillognak, a füvek és virágok levelén. Az ünnepélyes csendet csak a lombok csendes susogása zavarja meg néha. A hold kelőben van, s sugaraival megaranyozza a félhomályban látható tárgyak körvonalait.

Egy kis patakocska folydogál az erdő fái között, mely egy kis tisztásra vezet.

Ott ül gondolataiban elmélázva Anna a kis szerelmes. Oly jól érzi magát e helyen, oly kedves itt neki minden.

Hisz itt találkozott azon ifjuval, ki szive bálványa volt, itt mondták meg egymásnak, hogy szeretnek, itt töltöttek már sok igen kedves órát, senkitől nem zavárva boldogan, édesen, elfoglalva tiszta szent szerelmükkel.

Ah, de a sors könyvében nem az volt megirva Anna számára a mit ő szeretett volna.

Mostoha volt hozzá a végzet; kisded

a hiányt az év végén a kötelékébe tartozó községi állatbiztositó szövetkezetekre a biztositott érték arányában rója ki.

Az országos intézet tehát valóságos viszontbiztositást teljesit, a mellett kiküldötteivel minden évben oktatja és ellenőrzi a községi szövetkezeteket.

A községi szövetkezetek saját szükségletüket a biztositott felektől a biztositott érték arányában szedik be.

A biztositás szarvasmarhára és kecskére terjed ki.

Az országos intézet fennállásának első 10 hónapjában (1897 szeptember hó-ig) 810 községi szövetkezet tartozott a kötelékébe melynek összesen 36,477 gazda volt tagja. Biztositott állomány: 169,653 drb szarvasmarha és 12,653 drb kecske, 396,424,780 márka értékkel.

E 10 hónap alatt 3599 káreset fordult elő.

A káresetek ötödrésze ellési bajokból, ötödrésze ismét gümőkórból származott; egyébb betegségek kisebb arányban fordultak elő.

A kárpotlas összege 508,183 márka volt, miből a testrészek értékesitése révén 159,869 márka, vagyis 31·4% folyván be, a biztositás tényleges terhe 348,314 márka volt. Ezt — ugy látszik — a biztositott érték utáni 1%-ban kivetett dijból fedezik majd a gazdák, és közel százezer márka marad a tartaléktőke számára is

Szántó Menyhért.

Ujdonságok.

— **Alapitvány.** A kis-czelli polgári olvasókör és a kis-czelli ipartestület külön-külön 100 frt alapitványt tett a kis-czelli vallás különbség nélküli elaggott iparosok javára és pedig oly módon, hogy ezen tőkéknek kamatai 10 éven át a tőkéhez fognak csatoltatni és csak a tiz év eltelte után fognak a kamatok évenként minden év jannár hó 3-ik napján a segélyre szoruló elaggott iparosok között kiosztatni. Szép és nemes a példa, mely arra buzdit, hogy szegénysorsu embertársainkat tehetségünkhöz mérten segitsük!

— **Hangverseny Sárvárott.** Battyháni Lajosné sz. Andrássy Ilona grófné védnöksége alatt, a sárvári városi kórház épitési alapja javára f. évi deczember 11-én a korona vendéglő nagytermében tánczczal egybekötött Hangversenyt rendeznek. — Mint a meghivókon olvasható válogatott műsor lett egybe állittva, és éppen ezért a hangverseny érdekesnek igérkezik.

— **Orszagos vasár Sarvárott.** A sárvári Andrásnapi vásár, mely majdnem minden évben igen népesnek és élénk forgalmunak bizonyult, a folyó évben is igen jónak igérkezett. Ugyanis a kora reggeli órákban csak ugy özönlött a sok vásáros nép, kereskedők, furarosok és gazdák, Sárvár minden utczáján be a vásártérek felé. Szép novemberi reggel volt, a sátrakat már mindenütt felállitották, a kirakást befejezték s az adás és vétel meglehetős élénken folyt, de az a vér vörös sávos felhőzet mely az égbolt díját délkeletről a hajnali órákban tarkitotta igazat adott azoknak a tapasztalt idősöknek, a kik nagy szelet jósoltak az Andrásnapi vásárra. — mert már d/e. 10 óra után olyan orkán szerű szél dühöngött Sárvárott, hogy a felkavart portengerbe nem ismerték fel egymást a vásárosok, s már déli 12 óra után ugy nézett ki minden vásáros sátor a porlepel alatt mint egy őszeres lomtár. Az idő tehát alaposan elrontott mindent. A sátrak kezdettek boszorkánytánczot járni. A vevők megindultak futni hazafelé, — a sátoros kereskedők siettek portékáikat a rabló szél elől biztos helyekre, a város ládákba visszapakolni, s már alig 2—3 órára délután, az egész vásárt elfojtotta a szél. Sajnálandó, hogy inkább tán igen sok kárral, mint haszonnal végződött a sárvári hires Andrásnapi vásár 1897-ben.

— **A költözködő madarak éjjeli utazása.** Most már elhagytak bennünket kedves madaraink és elköltöztek messze országokba, hol télen is süt meleg napsugár és a hol nem éri őket és családjukat dér és fagy. Nappal-éjjel folytatják utjokat, egyre utaznak, a mig el nem érik azt a vidéket, a hol telelni akarnak. Most nemrég F. W. Very a „Science" legutolsó számában érdekes megfigyeléseket közül a költözködő madarak éjjeli utazásáról. A sötétben ugy lehet őket legjobban megfigyelni, hogy egy látcsövet irányitunk a holdnak s ott a hold sima korongja előtt egész csoportokban láthatjuk a vándormadarakat röpködni. Ez által még ezen madarak számára nézve is lehet következtetéseket vonni, szintugy roptuk magasságára és sebességére nézve. Very szerint nem mulik el percz a nélkül, hogy nagy számmal ne lehetne ezeket a madarakat látni. Átlag 60 méter magasban röpülnek és óránkint 150 200 kilométert tesznek meg.

— **Az igazság.** A következőkben közöljük az Egyetértés után Capus legujabb fantaisie-jét.

Az államférfi: És, mondja csak fiatal barátom, mit beszélnek az emberek?

A titkár: Mifelől?

Az államférfi: Nos, a nap kérdéséről.

A titkár: Oh sok mindent beszélnek.

Az államférfi: De mégis.

A titkár: Azt hiszem, hogy a közvélemény véleménye abba foglalható össze, hogy szeretnék tudni az igazságot.

Az államférfi (elképedve): Ön azt mondja, hogy szeretnék tudni?

A titkár: Az igazságot. Es megvallom, hogy magam is . . .

Az államférfi: Hogy ön is szeretné tudni az igazságot. Nemde?

A titkár: Ugy van.

Az államférfi: Fiatalság! Fiatalság! Ah, mily szép is az a fiatalság. Mikor annyi idős voltam, mint ön, én is igy voltam (Közeledik a titkarhoz.) Csakhogy, szegény barátom, nincs a világon senki, a ki tudná az igazságot . . . érti, senki!

A titkár (mosolyogva): Talán mégis ön, i benne volt az ügyben? . . .

Az államférfi: En? épen oly kevéssé ismerem, mint bárki más. . . . Es tudja, miért nem ismeri senki az igazságot és miért nem is fogja megismerni? . . . Nos tehát, mert nem létezik!

A titkár (csodálkozva): Nem értem. Az igazság? . . .

Az államférfi: Az igazság nem létezik, vagy jobban mondva: már nem létezik . . . Nem létezik, akármely kérdésre vonatkoztassuk is, akár a politikára, akár az irodalomra, a háboru vagy a történelemre. A folytonos hamisitás és hazugság, a csalás végre is azt a tényleg majdnem érthetetlen állapotot idézte elő, hogy immár semmi sem igaz! A hazugság annyira körülvett bennünket, hogy az igazság többé meg nem jelenik, soha . . annak vége! A hazugság immár ragályos betegség, melytől egyikünk sem menekszik. Természetesnek tartjuk, hogy hazudjunk és hazudunk is egész jó lelkekkel . . . . Ezért van gyermekem, hogy ebben az ügyben az igazságot nem ismerik sem a tanuk, sem a biró, sem a vádlottak, de még talán a bunösök sem megertett . . .

A titkár: Igy . . . egy kicsit.

szivét hamar sujtá a fájdalom kinos gyötrelme.

Azt az tiszt, kit oly forrón szeretett hiába várta ma, hiába holnap.

Minden nap megjelent a kis tisztáson, minden nap egy uj reményt táplált szivében.

Nem tudta megérteni, nem, sehogy sem az események folyását.

Hisz midőn utoljára találkoztak, s kézt-kézben tartva setáltak, oly boldogok voltak, s oly édesen bucsuztak el.

Nem, nem lehet ő hűtelen. Elfog jönni hozzám! Talán nem jöhet, talán beteg!

Ily remények közt ringatta magát Anna, várt, remélt.

Végre egy nap, egy levél meghozta számára a titkát megfejtését. A levél igy hangzott:

Kedves Annám!

Gondolom már sokszor várt rám; de hiába! Atyám, midőn utolsó találkozásunk után haza mentem, tudtomra adta, hogy másnap vele együtt el kell utaznom egy távolabb eső birtokunkra, a hogy egyelőre, egy ideig ott fogok maradni. Nehezen barátkoztam meg azon gondolattal, hogy öntől egy ideig el kell szakadnom; de vigasztalt azon tudat, hogy a viszontlátás annál édesebb lesz. Reggel indultunk, s csak késő este értünk oda, s azonnal nyugodni tértünk, azért irok ennek ma.

Reggel felkelvén, atyám magához hivatott s a következőket mondta:

„Fiam! értesültem, hogy te valami Anna nevü leányt szeretsz, s hogy gyakran találkoztatok.

Tudod hogy te gazdag vagy s előkelő családból való. Anna pedig egy szegény iparos család gyermeke. Anna a tied soha nem lehet, ezt vedd tudomásul, a igyekezzél őt mielőbb felejteni. S hogy a könnyebben meglegyen, egyelőre itt leszek maradni. Ezt akarom én a te javád."

Gondolhatja mit éreztem midőn igy megtudtam hogy önről örökre le kell mondanám. Bár mi nehéz lesz is magamban az ön iránt érzett szerelmet elfojtani, — atyámnak engedelmeskedni kell. Bocsásson meg, ne haragudjék s gondoljon néha reám. Kelt s. t. b.

A levél elolvasása után N. Anna egy halk sikoltásban tört ki, s a bensejében duló fájdalmak alatt egész valójában remegve egy karszékbe hanyatlott.

Majd ismét és ismét át olvasá e kárhozatos sorokat, nem akart hinni szemeinek, nem akarta elhinni hogy ennek ugy kell lenni.

Kiment még néhányszor a kis tisztásra, hogy gondolatainak szabad folyt, hogy összetört szerelmével, felzaklatott kedélyével maga is összetörjön.

Drávay Zoltán.

Dr. Hőgyes korszakos találmánya:

Asbest-talpbélés

Nincs lábizzadás!
Nincs meghűlés!
Nincs semmiféle lábbaj!

Követeljük az Asbest-talpbélést czipészeinktől.

Felnőtteknek 35-45 számig 1 frt 20 kr.
Gyermekeknek 20-34 számig 60 kr
csak az invét mellett.

Dr. Hőgyes találmányát szabadalom védi minden országban. — Bővebb felvilágosítást készséggel ad

„Az Első magyar asbestem gyár"
Budapest, VI., Szív-utcza 18.

Kis-Czellben kizárólag:
REIF DÁVID urnál kapható.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket átvesz

Müller Miklós
takarékpénztári könyvvezető KIS-CZELL.

! Fontos mindenkinek !

A gyáramban készült legfinomabb és legjobbnak elismert

Uj Rum-Kompozicziámmal

a lekitünőbb és legjobb

thea rum

hideg uton minden készülék nélkül, azonnali használatra 5 percz alatt előállítható. Ezen rum nem jön többe literenkint mint 30—80 kr. (erősség szerint) és kezeskedem, hogy megfelel 1—4 forintig árusitott rumnak.

Törköly, cognac, szilvorium, egyéb szeszes italok és likőrök fenti mód szerint 100%-al olcsóbban készithetők nagyban és kicsinyben az általam gyártott és hozzávaló kompozicziókkal.

Ajánlom egyuttal csomagokban és kimérve a legfinomabb orosz theát, meglepő sikerrel járó borerősitő szeszt, tisztitó és savtalanitó porokat, az összes borbetegségek elleni szereket, borpinczészeti-, mezőgazdasági czikkeket, és a legjobbnak elismert permetező fecskendezőket a legolcsóbb gyári árakon.

Árjegyzéket és utasitási könyvecskét kivánatra ingyen és bérmentve küldök.

BAROS GÁBOR

eszenczia- és kompoziczió-gyáros
a „HÁROM KÉK GOLYÓHOZ"
Budapest, VII. Dohány-utcza 1.
(Huszár-féle ház, az izr. templommal szemben.

A vonatok indulása Kis-Czellből. A vonatok érkezése Kis-Czellbe.

Kis-Czellből						Kis-Czellbe					
vonat szám	vonat neme	nap szak	óra	perc	Hová?	vonat szám	vonat neme	nap szak	óra	perc	Honnét?
1303	személy	éjjel	12	24	Győr-Budapest	1303	személy	éjjel	12	16	Grácz-Szombathely
1304	„	„	4	32	Szombathely-Grácz	1311	„	„	4	19	Szombathely
1311	vegyes	„	4	36	Győr	1304	„	„	4	24	Budapest-Győr
5011	„	„	4	29	Székesfehérvár	1301	gyors	délelőtt	9	55	Grácz-Szombathely
5811	„	„	4	50	Zala-Egerszeg	5806	személy	délután	12	51	Csáktornya
1301	gyors	délelőtt	10	01	Győr-Budapest	5002	„	„	1	14	Székesfehérvár
1306	személy	délután	1	52	Szombathely-Grácz	1306	„	„	1	30	Budapest-Győr
1305	„	„	2	21	Győr-Budapest	1305	„	„	1	51	Grácz-Szombathely
5001	„	„	2	13	Székesfehérvár	5012	vegyes	„	5	36	Székesfehérvár
5817	vegyes	„	1	58	Csáktornya	1302	gyors	este	5	56	Budapest-Győr
1302	gyors	este	6	02	Szombathely-Grácz	1312	vegyes	„	8	09	Győr
1312	vegyes	„	8	49	Szombathely	5818	„	„	8	45	Zala-Egerszeg
1316*	„	reggel	6	15	Szombathely	1315*	„	„	5	46	Szombathely

*) csak kedd pénteki napon és a megye gyülések alkalmával közlekedik.

Goldberg Gyula Pápán.